

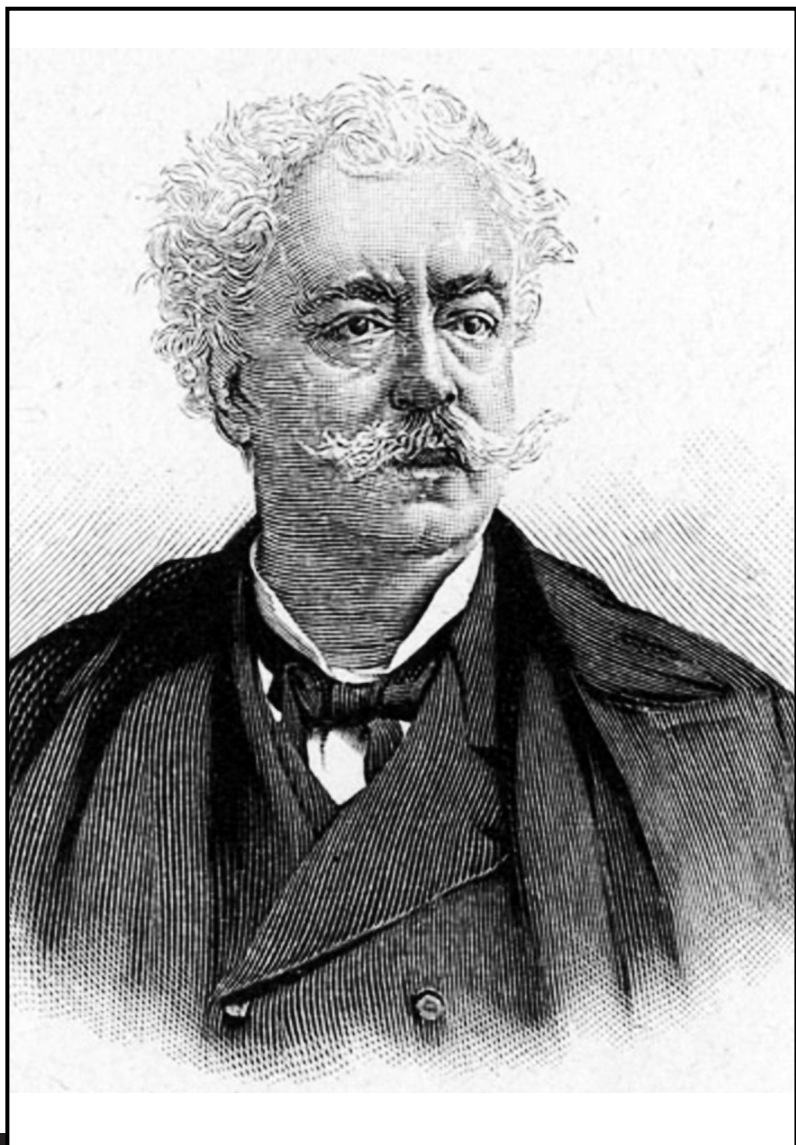
EDMONDO DE AMICIS

CUORE
Inimă de copil

ANDREAS PRINT

(1846 - 1908)

Edmondo de Amicis

CUORE

Inimă de copil

CARTE PENTRU COPII TRADUSĂ ÎN ROMÂNĂ DE **Clelia Bruzesei**
CU O PRECUVÂNTARE DE **Al.I. Odobescu**

LUCRARE INTRODUSĂ ÎN APROAPE TOATE ȘCOLILE DIN LUME
ȘI NUMITĂ PE DREPT CUVÂNT „**COMOARA COPILOR**“
CONTINE **24** DE **ILUSTRĂȚII ORIGINALE**

ANDREAS PRINT

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a
României
DE AMICIS, EDMONDO
Cuore / Edmondo de Amicis - București:
Andreas Print, 2012

ISBN 978-973-8958-91-3

DIFUZOR EXCLUSIV:
AGENTIA DE DIFUZARE
DE CARTE IVO PRINT
Petru Maior nr. 32
sector 1, București
Tel./Fax: 021.222.07.67
E-mail: ivo_print@yahoo.com
Site: www.editura-andreas.ro

© Editura **ANDREAS PRINT**, București, 2017

Toate drepturile sunt rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă, stocată și retransmisă sub formă: tipărită, electronică, mecanică, fotocopiată, audio sau sub orice altă variantă fără permisiunea scrisă a **Editurii Andreas Print**.

TEL./Fax: 021.222.07.67

Redactare: Laura-Ivona DUMITRU

Coperta: Vasile OLAC

Tehnoredactare: Gheorghe Dumitru

Bun de tipar: 04.01.2017;

Coli de tipar: 18

Format (Z6): 16/54x84 cm.

ISBN 978-973-8958-91-3

CUPRINS

Precuvântare / 7

Prefața autorului / 9

OCTOMBRIE / 11

Prima zi de școală / 11

Profesorul nostru / 13

O nenorocire / 14

Băiatul calabrez / 16

Colegii mei / 18

O faptă generoasă / 20

Profesoara mea din clasa I superioară / 22

Într-o mansardă / 24

Școala / 26

Micul patriot padovan

(Istorie lunară) / 27

NOIEMBRIE / 30

Micul coșar / 30

Ziua morților / 32

Prietenul meu Garrone / 33

Cărbunarul și domnul / 35

Profesoara fratelui meu / 37

Mama / 39

Colegul meu Coretti / 40

Directorul / 44

Soldații / 47

Apărătorul lui Nelli / 48

Cel dintâi din clasă / 51

Micul cercetaș lombard

(Povestire lunară) / 52

Săracii / 58

DECEMBRIE / 60

Negustorul / 60

Vanitate / 62

Cea dintâi ninsoare / 63

„Zidărașul“ / 65

Un bulgăre de zăpadă / 67

Învățătoarele / 69

În casa rănitului / 70

Micul copist florentin

(Istorie lunară) / 73

Voința / 80

Recunoștința / 82

IANUARIE / 83

Profesorul suplitor / 83

Biblioteca lui Stardi / 85

Fiul fierarului / 87

O vizită plăcută / 89

Înmormântarea regelui

Victor Emanuel / 90

Franti, gonit din școală / 92

Micul toboșar sard

(Istorie lunară) / 94

Iubirea de patrie / 101

Invidia / 103

Mama lui Franti / 104

Speranța / 106

FEBRUARIE / 108

O medalie acordată pe merit / 108

O hotărâre bună / 110

Trenulețul de jucărie / 111

Îngâmfare / 114

Nenorocirile pe care le aduce

munca / 116

Prizonierul / 118

Infirmierul tatei

(Povestire lunară) / 122

Atelierul de fierărie / 130
Micul arlechin / 132
Cea din urmă zi de carnaval / 136
Copiii orbi / 138
Profesorul bolnav / 144
Pe stradă / 146

MARTIE / 148

Școlile de seară / 148
Părinții elevilor / 150
Numărul 78 / 151
Copilașul mort / 153
Ajunul lui 14 martie / 154
Împărțirea premiilor / 156
O ceartă / 160
Sora mea / 163
Sânge românol (Istorisire lunară) /
164
„Zidărașul“, pe patul de moarte /
170

Contele Cavour / 173

APRILIE / 175

Primăvara / 175
Regele Umberto / 176
Azilul de copii / 181
La gimnastică / 184
Profesorul tatălui meu / 186
Convalescența / 196
Prietenii muncitori / 197
Mama lui Garrone / 199
Giuseppe Mazzini / 200
Virtutea cetățenească (Povestire
lunară) / 202

MAI / 207

Copiii rahitici / 207
Jertfa / 209
Incendiul / 211
De la Apenini până la Anzi
(Povestire lunară) / 214

Vara / 241

Poezie / 243

Fetița surdomută / 245

IUNIE / 253

Garibaldi - 3 Iunie / 253

Armata / 254

Patria / 256

32 de grade / 257

Tatăl meu / 259

La țară / 261

Împărțirea premiilor la
meșteșugari / 265

Moartea profesoarei mele / 268

Mulțumiri / 270

Naufagiul (Ultima povestire
lunară) / 271

IULIE / 287

Ultima scrisoare a mamei mele / 278

Examenu / 279

Ultimul examen / 281

Adio / 284

Repere biobibliografice / 287

Precuvântare

Când a nimerit cineva să scrie o carte cum este acest „Cuore“ al lui De Amicis, el nu numai că a avut parte să compună o operă literară de o minunată gingășie, dar totodată a săvârșit și o faptă bună, una din acele fapte care, pe nesimțite și fără mult zgomot, folosesc omenirii tot atât, ba poate și mai mult încă, decât o mare descoperire științifică.

Acela care, printr-o aplicare ingenioasă a aburului sau a electricității, dă societății omenesci mijloacele de a se strămuta repede cu trupul sau cu auzul de la un loc la altul, acela, negreșit, înlesnește foarte mult viețuirea materială a oamenilor; și nu e îndoială că astfel, el își câștigă recunoștință și renume cu prisos. Orice om cu minte îi mulțumește, pentru că prin descoperirea lui i-a deșteptat și mai mult mințile.

Ceea ce însă ne lipsește mai mult nouă în timpul de față e tocmai crearea de opere de acelea ce n-au drept scop numai interesele materiale ale viețuirii, ci deșteptarea unor sentimente care ar face ca viețuirea în societatea noastră de azi să fie tot așa de plăcută și priincioasă inimii, cât ea este folositoare minții și de înlesnitoare traiului material.

Cartea „Cuore“ a lui De Amicis este o vioaie și parfumată florici-că, răsărită ca prin minune pe țarina, azi prea de tot părăginită, a dulcii vieți de familie, de frăție, de pașnică muncă și de sincer patriotism. Ea are încă și darul de a-și lăsa răsadul, nu doară numai în ogoarele cam întelenite ale inimilor ajunse la vârsta când omul se luptă crâncen și oțelit cu greutățile vieții; ci ea, mai cu seamă, se poate prinde și înfiripa cu înlesnire în brazdele plăpânde, fragede și roditoare ale inimilor copilărești. Cu simplele și nefățăritele ei povești, ea se prefiră

lin și adânc în cugetele copiilor, le alintă, le mângâie, le încântă și, prin mii de drăgălașe farmece, umple și împodobeste acele inimi nevinovate cu cele mai nobile, cu cele mai demne și cele mai sfinte simțiri.

Ferice de țara în care tânăra generațiune va ști să tragă folos din plăcuta citire a acestui gingaș *cap de operă* de literatură morală! Fără îndoială, acel tineret se va alege din acea citire ca oameni în ale căror inimi vor rămâne pururea de laudă cugetări, cu cele mai vrednice apucături: dragoste și cinstire către părinți, către frați, către conetățeni; jertfire de sine, totdeauna gata a-și servi semenii; îndemn nepregetat la studii și la muncă; iubire temeinică și înfocată către țară!

Ce putem cere mai mult de la omul cult, de la omul virtuos?

Cât despre mine, adânc animat de o atare credință, duc speranța că acestea vor fi foloasele ce au să tragă copiii noștri, români, din reproducerea în limba pământeană a acestei bune și frumoase cărți, îndemnat de așa cuget, cu plăcerea cea mai vie, dar poate și ceva prea multă pripă, m-am grăbit și eu să dau cărții românești: „*Ce simte inima copiilor*“ ceva îngrijiri întru ceea ce privește limba în care ea se află aici tradusă.

Urez ca folosul ce cartea aceasta va aduce cititorilor ei să covârșească cu mult silințele ce s-au depus spre a li se prezenta aici o conștiincioasă traducere, scrisă într-un grai românesc poporan și lesne de înțeles pentru copiii din școalele primare.

Mi-e întotdeauna drag să pot ajuta cu oricât de mărunț serviciu pe copiii noștri, căci am statornica credință că dânșii – dacă vom ști bine să-i îndrumăm – au, într-un viitor apropiat, să facă din neamul românesc un popor lăudat printre popoarele lumii!

AL. ODOBESCU

Prefața autorului

Această carte e, mai cu seamă, închinată copiilor din școlile primare, care sunt în vârstă de la 9 până la 13 ani; ea s-ar putea intitula: **Istoria unui an de școală scrisă de un școlar din clasa a III-a a unei școli orășenești din Italia.**

Când spunem că e scrisă de un școlar din clasa a III-a, nu dorim să zicem că el a scris-o întocmai cum este aici tipărită. Dânsul însemna zi cu zi într-un caiet, după cum se pricepea, tot ce văzuse, simțise, cugetase în școală și afară din școală; iar la sfârșitul anului, tatăl său a scris aceste pagini după notele lui, silindu-se a nu schimba nimic din gânduri, ci a păstra, pe cât se poate, cuvintele fiului său.

Patru ani mai târziu, acesta fiind în gimnaziu, și-a recitit manuscrisul și a mai adăugat câte ceva de la sine, folosindu-se de amintirile sale, încă vii, despre persoanele și faptele din trecut.

Acum, copii, citiți și voi această carte, și trag nădejde că veți fi mulțumiți, ba chiar cred că vă va fi de folos!

litărească; avea pe piept medalia „Virtutea militară“ câștigată la bătălia din anul o mie opt sute șazeci și șase, în regimentul prințului Umberto. Semăna la chip cu fiul său, cu ochi tot așa de vii și zâmbetul la fel de vesel. Ne-am întors în bucătărie.

– Am mai găsit ceva, a zis Coretti și a adăugat pe caiet hamuri de cal.

– O să fac diseară ce mi-o mai rămâne din lecții, căci am de gând să mă culc târziu. Bine de tine, că ai atât timp să înveți și îți mai rămâne și de plimbare!

Coretti este totdeauna un copil sprinten și harnic. Intrând repede în prăvălie, a așezat lemnele pe capră și a început să le taie în două cu ferăstrăul, zicând:

– Uite aici gimnastică!... Mai bună decât întinderea brațelor înainte. Aș vrea, când s-o întoarce tata, să găsească toate lemnele tăiate; ce mulțumit ar fi! Atât doar, că după ce tai lemne scriu niște „t“ și „T“ de parcă sunt șerpi. Bine zice profesorul, dar ce să fac? Am să-i

